

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitivm Perfectionis, Et Virtvtvm Christianarvm

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. I. De magnis da[m]nis ex trisititia fluunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

TRACTATVS SEXTVS.

De tristitia & lætitia.

C A P V T I.

De māgis damnis quæ ex tristitia fluunt.

RISTITIA M longe repelle à te; multos enim occidit tristitia, & non est virtus in illa, ait Sapiens Cassianus librum de spiritu tristitiae composuit,

dicit enim ad medendum huic malo & zingudini, non minore cura & diligenzia opus est, quam ad alias spirituales infirmitates & tentationes, quæ se nobis in hac vita offerunt, ob multa & plurima dāna qua inde manant, & in eodem libro allegat, & sacrae Scripturae testimoniosis confirmat. Caeue, inquit, tristitiam, nec illicin cor suum ingressum præbe, si enim inmittare permittas, & ibi dominari cœperit, statim orationis delectationem & gaudium auferet, & faciet horam tibi longam videri, & illam non perficiere, imo subinde te plane oratione & spirituali lectione spoliabit. Et in omnibus spiritualibus exercitiis tardum & fastidium adfert, ut nec illa adspicere audeas: *Dormitatio anima mea pro rādio.* Hoc versu ait Cassianus recte exprimit Propheta dāna quæ ex tristitia proficitur. Non dicit corpus, sed animā dormitare; spirituali enim tristitia & acedia, tantoq; anima tardio & fastidio in omnibus spiritualibus exercitiis & virtutis operibus afficitur, ut videatur dormitans inepta, & torpens ad omne

bonum. Et tantum aliquando est fastidiū quod talis ad bonum & spiritualia habet ut horroficiunt iis, qui in virtutem & perfectionem incumbunt, quos & subinde à bonis suis exercitiis retrahere & turbare conatur.

Habet & aliud in se tristitia, vt auctor est Cassianus, quod hominem morosum & austern proximis reddat. Ait S. Gregorius: *Tristis ex propinquō habet irā.* Propterea id experientia docet, quod tristes facile irascamus: quiduis fastidimus: insuper hominem in agendis impatiens, suspiciosum & malignam facit. Et aliquando tam tristitia hominem turbat, ut sensum perdat, & sui impos sit, secundum illud Ecclesiastici: *Non est sensus, ubi est amaritudo.* Et si p̄ius videre est, aliquem tristitia & melancholia obrutū tam insueta apprehendere, & tam insolita & ratione & fundamento carentia suspicari, vti, qui apud illum sunt, illa ridere & de illis iocari ut stultitii soleant. Alios, & quidem viros graues, doctos & honoratos videre fuit, tā hac passione pressos, ut illis cōdolendū maxime esset, quos nūc videre erat ut puerulos flētes nūc tam alta ducere suspiria, vr rugire viderentur. Idcirco dū sui compotes sunt & aduertunt sibi hā. stultitiam (quæ iure optimo talis dici potest) aduenire; se cubiculo suo includunt, vt ibi

Facit homī nem morosum, impatiens, suspiciosum.
Greg. l. 30. mor. cap. 21.

Ecc. 11. 15.

*vtribi soli suspirent & plorent, & ne au-
thoritate sua apud illos excidant qui hu-
iusmodi illos agere cernunt.*

Si ab ipsis exordiis nosse lubet effe-
cta & damna, quæ in corde, tristitia
operator (Cassianus ait) Sanctus Spi-
ritus illa per Sapientem breuiter sic pro-
ponit: *Sicut tinea vestimento, & ver-
mis ligno; ita tristitia virinocet cordi.* Pro-
verbior. 25. versiculo 20. Vestis à tinea
corrosa ad nihilum valet, nec ad quid
utile est: nec lignum verme plenum ad
aedificandum conductum, nec quid oneris
potest ei imponi, statim enim distumper-
tur. Eodem modo & homo melancho-
lia repletus, tristis & mæstus ad omne
bonum inutilis est. Nec se hic malum si-
stit, sed quod omnium deterrimum tri-
stitia in corde causa est & radix multa-
rum temptationum & ruinatum. *Multos
enim occidit tristitia, & multos in pecca-
ta labi fecit.* Hinc est, quod aliqui
tristitiam nominent latronum nidum,
& dæmonum speluncam; idque bono iu-
re. Ad quod probandum allegant il-
lud Iobi de diabolo dictum: *Sub umbra
dormit, Iob. 40. versiculo 16.* Sub hoc
enim umbra & obscuritate, sub hac ne-
bula & tenebris confusionis, quam sen-
tis, dum tristaris, dormit & se abdit
diabolus: hic eius nidus & cauerna
est, vbi in insidiis latet, ut te post o-
mnibus, quibuscumque volet, tenta-
tionibus adoriat. *Posuit tenebras, &
facta est nox, in ipsa pertransibunt omnes be-
sia filia.* Psalmo 103. versiculo 20. & 21.
Vt enim serpentes & feræ noctis obscu-
ritatē exspectat, ut cauerias suas exeat;
sic & diabolus, serpens antiquus huius
noctis obscuritatem & tristitiae tenebras
exspectat, & tunc omni temptationum
genera irruit. *Parauerunt sagittas suas
in pharerra, ut sagittent in objevto rectos
corda.* Dicebat Sanctus Franciscus, dia-
bolum valde lætari, dum alieuius cor tri-
stis est quod vel illum facile in tristitia &
desperatione suffocet, vel ad mundanis
voluptates pertrahat: Notatu hoc dig-
nissimum, nam maximi momenti est.

*Eft infor-
matione.*

*Eft causa
multiarum
temptationum
& ruinarum:
nidus dæmo-
num.*

Psal. 10. 3.

*S. Francisci
dictum de
tristitia.*

Dum quis tristis & melancholicus est,
subinde diabolus illum in dissidentiam
præcipitat & desperationem, ut contigit
Cain & Iudeæ: aliquando dum aduentus
non prospere hic negotium cadere, mun-
danis illum deliciis aggreditur, vel cat-
alibus sensualibusque voluptatibus al-
licit eo colore vel prætextu, quasi
iisdem in hoc dolore & tristitia sit libera-
turus.

Huic accedit quod dum quis tristitia
affligitur, statim illi temptationes obre-
re soleant de vocatione, diabolus enim prodi-
ci proponit in mundo vitam hilarem &
iucundam acturum: hacque ratione al-
liquis per tristitiam & melancholiā re-
ligione deficere fecit. Alias canales
& fœdas cogitationes obiicere solet
diabolus, quæ sensualitiati atrident,
& conatur illos in iisdem moris tra-
here, sub prætextu, quod iis mati-
tiam fugabunt, & animum lapsum
erigent. Quod sane valde metuendum
est illis, qui tristitia & melancholia
vexantur, quod huiusmodi tentatio-
nes illis frequentes & familiares effe-
lent. Et recte Diuus Gregorius adser-
tit, & dicit, quod ut homo ex natura
liquam delectationem & recreationem
appetit, dum cam in Deo non repeit
nec in rebus spiritualibus; eadem ta-
tione diabolus, cui propensio nostra ex-
plorata est, illam ob oculos ponit, &
sensualia & inhonesta affert, & in eisdem
delectationem & voluptatem, qui-
bus tristitia & præsens melancholia fu-
getur vel saltem mitigetur: *Sine delecta-
tione anima nunquam posset esse, nam aut in-
firius delectatur aut summis. Intelligendum
ait Sanctus, nisi in Deo voluptatem & ob-
lectationem habueris & in spiritualibus,
candem tibi in vilibus & sensualibus que-
rendam esse.*

Denique tot sunt mala & damna
quæ ex tristitia nascuntur, ut Sapiens
dicat: *A tristitia enim festinat mors.* *Entulit
Et alibi: Omnia plaga tristitia corda
est.* Et non solum mors temporalis,
sed & æterna, quæ infernus est, ex
tristi-

tristitia oritur. Talique modo declarat Sanctus Augustinus id, quod Iacob filii suis dicebat: *Deduce tu canos meos cùdilore ad inferos*, Genes 42. versiculo 38. & dicit, Iacob timuisse, ne tristitia, quam haberet ob absentiam Beniamin tantam in illo gigneret apprehensionē, ut in periculum, anima suā salutē adduceret & cum illa in damnatorum infernum descenderet. Hæcque causa est, quod Sanctus Apostolus Paulus illam nos caute moneat: *Ne qua radix amaritudinū sursum germinans impedit, & per illum inquinentur multi*. Quando igitur tanta sint dama & pericula, quæ ex tristitia sequuntur, monent nos tam diligenter Sacra Scriptura & Sancti, ut illam caueamus: id quod non consolationis aut delectationis nostræ causa sit, si enim aliud non subesset; parum referret nos tellatos vel tristes esse. Hincque tanto- pere illam desiderat & procurat diabolus, quod ipsum non lateat, multorum malorum & peccatorum radicem & causam esse.

CAPUT II.

Aliquot adferuntur rationes, ob
quas nobis Deo cum letitia
seruiendum.

GAUDETE in Domino semper, ite-
rum dico gaudete: dicit Sanctus Apo-
stolus Paulus. Idem & in Psalmis se-
pius inculcat Propheta David: *Letamini
in Domino, & exultate iusti, & gloriamini
omnes recti corde. Exultent, & latentur in se
mones, qui quarunt te. Iubilate Deo om-
ni terra, seruite Domino in latitudo, introi-
te in conspectu eius in exultatione. Latetur
cor querentium Dominum.* Et multis a-
liis locis sepius nos hortatur, ut Deo in
letitia seruiamus. Hæcque Angelis salu-
tatio erat, dum ad Tobiam ingredieretur:
Gaudium sit tibi semper. Solitus erat dice-
Rodriquez exercit. pars 2.

re Sanctus Franciscus, diaboli & mem-
brorum eius esse tristari, nostrum vero in dictum me-
Domino gaudere: *vox exultationis & sa-
luti in tabernaculo iustorum. Nos in suam
deduxit domum Dominus, & ex milli-
bus multis elegit, cur ergo tristabimur?*
Merito nobis sufficere deberet, ut scia-
mus maximi momenti rem esse cum to-
ties eam commendet & inculpet Sacra
Scriptura, & quod altera ex parte per-
spiciamus magna damna, quæ ex tristi-
tia nasci diximus.

Ut tamen quid addamus, & ad oculum
videntes utilitatem evitamus magis; ali-
quas adferemus rationes, ob quas nobis
expedit cum cordis letitia semper in Dei
seruicio versari. Quarum hæc prima
sit, quod iubeat Deus: *Non ex tristitia
aut ex necessitate, bilare enim datorem di-
ligit Deus: Dicit Sanctus Paulus, secun-
dum quod per Sapientem dixerat: In o-
mni dato bilare fac vultum tuum, Ec-
clesiasticus. trigesimo quinto, versiculo un-
decimo. Sicut in mundo videre est, om-
nes Principes velle, ut famuli illis cum
letitia seruant, dumque vident illos
languidos & torpentes esse, & demissis
auribus & inuitos seruire & cum tristi-
tia; non gratum est seruitum sed fa-
stido; sic nec Domino Deo gratum est,
dum non illi seruitur prompta volunta-
te & gaudio, sed murmuratione & tri-
stitia.*

Annotat Sacra Scriptura, filios Isra-
el ad templi fabricam multum auri, ar-
genti & pretiosorum lapidum prompta
voluntate & gaudio obrulisse. *Cum ingen-
ti gaudio.* Et Rex David Deo gratias agit,
quod videret populum dona sua magno
cum gaudio offerre. *Hoc Deus magni-
estimat; nec tanti opus, quam volun-
tatem, qua fit, facit.* Et apud homines
dico solet, pluris esse animum & benigni-
tatem, quam reliqua omnia, illum
enim magni facimus, quamuis fa-
ctum patui momenti sit. Et contra,
quantumcunque magnum quid sit, si
bono animo & cum gaudio non fiat, non
dd æsti-

S. Francis
Psalm. 117. 15.